

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rându cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Prenumerățiune nouă

la

„TELEGRAFUL ROMÂN”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe
anul 1891, cu prețul cel mai moderat, ce se poate
vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire
pe lângă asigurațiunile postale (Posta utalvány — Post-
Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde
se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se
fie scrise bine, ca să se poată cere.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror
abonament se sfârșește cu ultima Decembrie 1890, să-și
înnoiască abonamentul, pentru-că altfel expeditura va
fi siliată a sista expedarea foiei*).

Edtura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) Înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei
fășii de presă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 4 Ianuarie.

Între cele mai remarcabile opere făcute de mână
omenescă care vor rămâne ca o mărturie a actelor
„patritice” ale dlui ministru de culte și instruc-
țiune publică din Ungaria, vom avea să înregistrăm
legea referitoare la asilurile de copii.

Anticipăm aceste espuneri pentru-că suntem
obiceiuită vedea în persoana dlui ministru pe bărbatul
rescut, care mai bucurat și sacrifică poziția
sa înaltă, decât ca să-l dea de smintelă realizarea
plănuirilor sale.

Dar când anticipăm aceste, nu putem se trecem
ușor la ordinea dălei preste această lucrare de mare
însemnată, căci și noi suntem dintre aceia, cari
sunt condamați a îndura dispozițiunile legii după-
ce ea odată va fi intrat în valoare.

Și nu ptem să trecem ușor preste ea la ordinea
dălei pentru-că dispozițiunile ei, precum sunt proiectate
sunt defectuse și o lucrare defectuoasă, cu cât e ea
de mai mare importanță cu atât are urmări mai
dasastrușe.

Ne implăim deci numai o datorință dintre
cele mai patriotice, când dela început strigăm
un „veto” puternic, contra acestei instituțiuni,
ale cărei urmări desastroase ni le înfățișează atât de
trist viitorul.

Am fi cu totul măguliti, când fie-care părinte
al patriei, dăsrăcat de haina șovinismului și im-

brăcat numai în haina patriotismului curat ar
striga cu noi împreună „veto”, pentru-ca proiectul
se nădăruie lege dar o minune ca acesta, cu greu
se va întâmpla în era șovinismului de azi.

Proiectul, precum e el compus, este o lucrare
cu totul nefrăscă impregiurării, în cari trăim.

La prima cetire îți rămâne impresia silnică, că
guvernul caută se cuprindă tot mai mare teren în
dreptul familiar, un drept, sânt și firesc, a cărui ne-
respectare se răsună amar și cu cât răsunarea
va urma mai târziu, cu atât urmele ei vor fi mai
înfricoșate.

Legată de această impresiune apare figura schi-
lădă a magiarisărei silnice, carea în mersul ei for-
tat absorbă întreaga activitate a fraților magiari,
fără a fi putut produce până acum mulțămirea dorită
de cei-ce îi caută nutrimint pe toate terenurile și în
tote direcțiunile.

Dar să trecem preste aceste monstruosități.

Proiectul, așa precum el e compus, e potrivit
pentru Budapesta și alte orașe mari, unde în fie-care
stradă se pot ridica asile de copii și dacă e chiar
neapărat se poate forța ca locuitorii orașelor să vor-
bescă o singură limbă.

Nici decum însă nu e el potrivit pentru sa-
tele noastre și dacă domni dela Budapesta și-ar
fi luat nițel timp să cutiere Ardélul și Ungaria, de
sigur că nici nu s’ar fi angajat la celebra lucrare
de a cresce „ieniceri” prin un proiect atât de
măiestrit.

Nu s’ar fi angajat, pentru-că ar fi prevădută
sfârșitul tragic, s’ar fi sfârșit ei înșiși de a se angaja.

Dar lucrarea e gata și ea e dovada cea mai
eclatantă, cât de ușuratici au fost inițiatorii pro-
iectului la statorirea impregiurării, cari trebuiau
să le ia în considerare și ca mărturie tristă va ră-
mâne totdeauna și necunoscința raporturilor etno-
grafice și etnice ale patriei.

Dar dănsii au lucrat în teorie.

Noi le răspundem cu praesca.

Cine va putea crede, că un institut, aședat în
mijlocul comunei va fi cercetat, fie érna ori vara de
copii dela 3 ani în sus.

Ómenii din țările de sub coróna sântului Stefan
sunt muncitori de pământ, ei vara ies până ce nu
răsare sórele la lucru și nu pot astepta până-
ce li se scólă copii, să-i ducă de mână în mijlocul co-
munei, de unde să i aducă și ér să i ducă și aducă.

Érna e frigul și zăpada mare și ce părinte își
va espune pruncul acestor elemente, mai ales în
regiunile cele muntoase, unde mergi cu pătrarele de
órá dela o casă până la cealaltă, dar apoi până în

mijlocul satului, dacă se mai poate face și acesta
combinațiune.

Tómna glod și flusturături, primăvéra pământul
desghețat și ploi, încât omului mare îi e gróză să
iesă din casă, căci îi rămâne încălțăminte în stradă
Cum va pute se reziste un băiat de trei ani?

Și dacă vom contempla și asupra impregiurării-
lor igienice mai deapropo, trebuie să ne mirăm mult
cum de s’a putut trece așa de ușor preste cele mai
cardinale pretensiuni, ce le reclamă un stat, care
voesce se aiba o poporațiune înfloritoare și vênjósă.

Căci după vênjosia și sănătatea cetățenilor, se
judecă azi și durabilitatea statului.

Prin inaugurarea asilelor de copii se vor spori
și morburile și în special morburile epidemice și fi-
piciose vor afla cuiburi, unde vor pute culege la
victime, mai vértos, că medicii pe la noi sunt rari
și și cari sunt, nu se simt deobligati a-și face da-
torința conscientioși, pentru-că sunt așa de réu
plătiți.

Ungaria, precum afirmase deunădile fisicul Fo-
dor se numără între țările cele dintâi în care bân-
tue mortalitatea mai tare. Și e numai un adevăr
probat prin esperință, afirmațiunea aceasta că dacă
acum mor cam jumătate din copii dela 1—5 ani, pe
viitoriu prin înființarea asilelor de copii mortalitatea
va da o cifră cu mult mai îngrozitoare.

Inițiatorii proiectului s’ar fi putut îngrozi nu-
mai de aceea cifră, dar dănsii nu și-au adus aminte și
nu au simțit frigul, ce móie ósele unui copil palid,
îmbrăcat sêracios, căruia îi iese përul prin căciula,
cotele prin mâneci și degetele picioarelor înótă prin
zăpadă și prin tina desghețată.

N’au simțit domni cei mari aceste miserii și nici
aerul cel greu, ce apasă peptul micilor copilași, în un
astfelu de institut nu l’au gustat, căci dacă s’ar fi putut
impresiona de acestea, nu i-ar fi lăsat inima se croiescă
un astfelu de proiect, care se înghiță atâta amar
de bani, când sunt alte scopuri mai urgente, unde
trebuie se ajutam cu bani, cum sunt promovarea in-
dustriilor și ridicarea scólelor populare.

Ne mărginim deocamdata numai la o aprețiere din
partea acesta a proiectului, vom reveni însă și asu-
pra dispozițiunilor lui detaiate, cari de altcum au
fost combătute cu succes de cei mai buni pedagogi
străini.

Ca de încheere am repeta cuvintele dela început
cătră părinții patriei, pentru-că deși proiectul se
privesce de o lucrare „patriotică” ea e numai o lu-
crare desastroasă.

FOIȚA.

Re tórsă dela țerm.

după Hector Malot.

(Urmare.)

— E bine! de; eu în acest timp voi discuta
cu mama ta.

— A! vei discuta!!

— Și îndată e vom arangia césul plecării voi
trimite să te caute

— Curénd?

— Curénd, mă mea Gabriellă.

— Așa dar, mduc.

Înainte însă de a pleca, deschise o ușă laterală
și strigă cu o voce re și limpede:

— Domnul Cor de Chamalières!

Contesa se sculă, cu privirea rece, ca cum ar
fi voit să se apere, ăuita la soțul ei care înainta,
fără a face un pas înainte lui.

În fine se decise pã o scurtă gândire și făcând
o sfortare vedită, tinmâna contelui.

Cum însă el nu-ținse pe a sa, fû silită să
și o retragă.

— Écă o surpriză foarte plăcută, dîse ea cu
un aer batjocoritor; că s’a întâmplat?

Ne vîi ca din cer. Credeam că esci la Constan-
tinopol, și écă-te aci.

— Am venit să iau pe Gabriela, și pe D-ta îm-
preună cu ea, dacă voesci, vom pleca numai decât
la Chamalières, am scris deja mamei și ne astéptă.

— O! numai decât?

— Chiar astă sêrá.

— Astă sêrá dacă mă voi învoi și eu să ple-
căm, séu să iei pe Gabriela, care petrece foarte
bine aici.

Gabrielei îi e foarte urît, și nu astéptă decât
să plece.

— Ai învățat-o să dîcă așa; eu voi face-o să
dîcă contrariul, dacă am gust să mai rămân.

— Nu e vorbă de gustul D tale azi, e vorba de
ceea-ce trebuie să faci.

— Și cine mă judecă, te rog, despre ceea-ce
trebuie séu nu trebuie să fac?

— Eu...

— O scenă, prin urmare?

— Nu, o explicație, fiind că nu o mai putem
ocoli.

— Aide, fie; cu toate astea te previn că de giaba
mi-ai spune discursul, foarte elocuent de sigur, fără
îndoelă îmi va face plăcere să-l aud, dar nu mă va
face să-mi schimb gândul. Scii că sunt foarte tenace
și dacă voesc a rămâne aci, voi rămâne, chiar după
ce te voi fi ascultat.

— Vei rămânea aci, cât va rămânea și Bonoldi,
nu e așa?

— Ce dîci?

Aceste cuvinte fură dîse cu un aer foarte dis-
prețuitor, care însă nu turburără pe contele.

— Îți voi spune: te rog însă a nu primi pe
nimeni atât cât voi fi eu aci, și mai ales pe acest
comediant.

Dna de Chamalières făcî un gest de nemulțămire
și după un scurt moment de îndoelă, fără a răspunde
nimic, sună.

Cameriera intră.

— Să nu primesci pe nimeni până la plecarea
Dlui Conte.

În urmă se aședă pe un filț.

El remase în picioare, agitat nervos, plimbân-
du-se prin odaie, oprindu-se, mergend la ferestră,
privia, fără a vedea nimic, albastrul lacului și ver-
deta țermului din față.

În fine el se opri în fața Contesei, la câți va
pași:

— Cred că-ți închipui că nu o simplă inspirație
m’a adus aici, dacă mi-am părăsit postul unde aveam
mult de lucru, dacă am făcut călătoria dela Con-
stantinopol la Bellagio, numai nîsece motive grave
m’au determinat.

— Plăcerea de a veni să mi turburi liniscea și
pacea.

Revista politică.

În viața internă a statului nostru toate cercurile au îndreptată privirea spre capitala țerei, spre parlament, care cu ziua de Joia trecută și-a început din nou activitatea, și se așteaptă începerea discuției asupra reformelor de tot soiul. Despre guvernul actual se susține cu toată tăria, că el e guvernul reformelor. Se vorbește că proiectele sunt gata, și că ele se vor prezenta în dietă acum în zilele cele mai de aproape.

Reforma cea mai radicală este cea planuită pentru administrațiune. După ea va urma ministrul de justiție cu reformele sale, va veni ministrul de culte, și așa se vor peronda cu toții.

Situațiunea însă este bine limpede în toate direcțiunile, și intru cât cunoștem noi partidele actuale, putem se și prorocim mersul lucrurilor.

Reforma administrațiunii va afla opozițiune vehementă, înse numai în partida Koșutistă. Partida guvernamentală a luat pozițiune lângă guvern. Cu deosebire însă a luat pozițiune hotărâtă pentru această reformă partida opozițiunii moderate, care în organele sale și de zi urgiteză punerea la ordine a țării a acestei reforme, și în zelul său de a apăra mai liberală decât partida guvernamentală, ea face imputări guvernului că întârziează inadins și quasi cochetăză cu independenței în afacerea aceasta.

Cea mai cu tendințe este fără îndoială reforma ministrului de culte cu privire la grădinile de copii mici, în estate dela anul al treilea până la al șeselea, când intră în școală.

Proiectul acesta, căruia nu i-se poate denega tendința de magiarizare, va fi susținut unisono de toate partidele din parlament.

În cealaltă jumătate a monarhiei noastre încordările între germâni și boheimi se continuă cu mare înverșunare. Înțelegerea conferinței din Viena încă nu au ajuns etatea de un an, și deja încep a se abandona și din o parte și din alta. Guvernul dlui Taaffe se clătină și nu mai poate continua politica de până acum, de a se susține deasupra partidelor.

Relațiunile dintre monarhia noastră și regatul vecin România nici până acum nu au fost dintre cele mai intime și dovada cea mai bună pentru caracterizarea situațiunii este războiul vamal, care de ani de zile se continuă spre cea mai mare daună a industriei și comerțului dela noi. Din incidentul vorbirilor ținute în corpurile legiuitoare ale României în timpul din urmă, în care s'a atins sôrtea elementului românesc în Ungaria, diaristica ungurească a devenit nervoasă, și ea a și declarat războiul României. Și acesta nu o a făcut dorea diarele din Cluj, care de voinice ce sunt, au și aruncat armata României în Dunăre, ci o a făcut diarul guvernamental scris nemțesce „Pester Lloyd“, care a provocat și întervenirea ministrului nostru de externe.

În cestiunea aceasta noi am fost cu toată rezerva de oare-ce cunoștem nervositatea diarelor unguresci și n'am voit se luăm parte nici chiar la lupta cu pēna, înscenată pentru a provoca complicațiuni internaționale.

Precum am urmărit cu atențiune miscarea produsă cu sērmanii ciangăi, pe cari ia scos din culcușurile lor entuziasmul conservării de rasă a fraților maghiari, și i-a aruncat în mlaștinile dela Panciova, ca în urmă rupți de fōme și băntuiți de epidemii se ia din nou drumul spre țara părăsită; precum cu încordare am urmărit și urmărim încă activitatea reuniunii „Szent István“, care cu

— Până acum cred că n'am fost un soț incomodant, dar nu voesc a rămânea de acum înainte un soț de risul lumii.

— Fiecare este cea ce se crede.

— Ori unde am fost, n'ai putut trăi lângă mine.

— Pentru-ce locuesci în țeri de nelocuit?

— O! Sciai fōrte bine, măritundu-te cu un diplomat, că nu voui avea libertatea a-mi alege locuința, care ți-ar plăcea, și trebuie să me duc, să ne ducem acolo, unde funcția mă trimite. La Copenhaga ți era urât de mōrte.

— O cred bine, aveam de ce.

— La Madrid era prea frig erna; la Coma prea cald vara; la Roma sunt friguri, bōle, ce știu eu; la Constantinopol ți sunt urți Turcii ca și Danezii acum 11 ani. Ai voit să revii în Franța, și cu toate rugăciunile mele, pleci. Faci lucrurile așa de grave încât mulți s'au creșut obligați a-mi vorbi, și a me face să înțeleg și să vād, ceea-ce nu sciam vedea singur.

— Eu sunt o natură, bună, blândă, visătoare....

— O! dacă începi să ți descrii caracterul nu mai isprăvim, căci așa fi silită să te intrerup de mai multe ori: Omul se cunoșce așa puțin pe el însuși!

(Va urma.)

însemnate mijloce bănesci întreține relațiuni cu catolicii unguri din România, și nu face secret din scopul politic, ce urmărește: întocmai vom urmări și lupta dintre diaristica ungurească și vecinul regat, care în cele din urmă a dat să se înțelgă, că vede și aude ce se întâmplă în Ungaria

Pe sērbătorile Crăciunului s'a complanat divergența dintre guvernul Turciei, și patriarchul grecesc din Constantinopole, și s'au deschis porțile bisericilor cari de luni de zile au fost închise. Deși provisoriu acesta pace, noi luăm notiță despre ea, ca despre un semn, că au dispărut pāretele de despărțire dintre biserică și guvernul turcesc, și se va ajunge la o înțelegere completă în toate direcțiunile.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Orăștie, la 30 Decembre 1890. Onorate D le Redactor! Luând pēna în mână voesc ați scrie despre două lucruri de interes comun și vrednice de a fi imitate în toate părțile românismului.

Primul e împărțirea darurilor de Crăciun între elevii sēraci ai școlii gr. or. române din Orăștie. Acesta s'a întâmplat Duminecă înainte de sērbătorile Născerei Domnului. Obiceiul acesta ecsistă aici din 1887, când la inițiativa stimulator dōmne Roza Lăzăroiu și Aurelia Vlad s'a colectat spre scopul de a să ajutarea elevii sēraci cu vesminte o sumuliță de bani. Acum însă dōmnele filantropice și cu durere de inimă față de cei lipsiți n'au fost avisate a bate la ușa tuturor și a cere milă, căci institutul de credit și de economii din loc „Ardelēna“, a pus basa la un fond numit „Fondul elevilor sēraci“ care fiind predat în administrațiunea bisericeii gr. or. române are mențiunea mai sus amintită. Din ajutoriul oferit de „Ardelēna“ s'au cumpărat și distribuit în anul acesta diferite vestminte între mai mulți de 50 băeți și copile dintre cele mai sērăce. Băeților s'a dat ciōreci, opinci, peptare, căciule ēră copilelor năfrâmi, materie de haină, ciobōte etc. Împărțirea obiectelor s'a făcut prin un emis al onoratului Comitet parochial din loc în localitatea școlii gr. or. Iți era mai mare dragul vādind cum se bucură micii copii la primirea obiectelor dāruite, ēră de altă parte te durea inima vādind, că nu poți cauza această bucurie tuturor, căci în adevăr aproape toți elevii numitei școle sunt lipsiți. De tot neînsemnat este numărul părinților, cari sunt în stare a și provedea copii cu cele de lipsă și a sprigini cât de cât școlă întru ajungerea scopului, cel urmăresce. Din acesta cauză și învățatoriul în multe privințe este jignit; ba se întâmplă, că casa părintească paralisează cea ce școlă cu mult necaz a făcut.

Al doilea lucru, despre care mi'am propus a scrie este înființarea unui cor bicericesc de băbați. Lipsa de puteri corespunzătoare de o parte, ēr de altă parte alte neajunsuri era pe aci se zădărnicească toată încercarea. Dară la insistința unora pregătirile s'au continuat sub conducerea învățatoriului Ioan Branga și în ziua de Crăciun s'au putut executa cântările liturgice după compoziția valorosului nostru artist George Dima. Ce-i drept, rezultatul nu e tocmai încântător, dară acesta nu trebuie se ne ducă la desperare, căci cu încetul se trece dela rău la mai bine.

De dorit ar fi că în toate comunele se se facă asemenea încercări, se se înființeze coruri, căci numai prin acele se vor putea susține cântările noastre liturgice la înălțimea, pentru carea sunt făcute. Biserica noastră orientală precum în multe privințe, așa și în privința cântărei este ideală. Ea nu admite altă musică decât vocea omului, carea e cea mai frumoasă din lume. De regulă sunt în bisericile noastre 2 cântăreți pentru cele două strane. Fie aceia cât de buni cântăreți, totuși le este cu greu a executa după toate recerințele cântărilor prescise în decursul serviciului divin; de cele mai multe ori le reciteză în mod mehanic și cu o grabă, ce te pune în uimire.

Astfel dela sublim ajungem la ridicul și în loc ca prin cântările noastre variate, cari sunt o comoră întrégă atât în privința conținutului cât și a melodiei, — se stîrnim evlavie în poporul nostru și în loc să-l ridicăm peste deșertațiunile lumii acesteia și să-l aprofundăm în contemplațiuni religioase, îi timpim simțul înăscut față de cântări, căci poporul nostru e un popor poet și cântăreț de la natură.

Drept aceea ar trebui ca cântăreților dela strane se se lase numai cântările dela utrenie etc. ēră pentru executarea cântărilor liturgice, se se înființeze coruri.

Vor fi rare localitățile, unde ne putem scusa că românii nu sunt apți pentru așa ceva. Afirmățiunea mea o întăresc corurile de plugari din Ungaria, cari cântă nu numai cântări bisericesci, ci dau concerte, în cari sunt admirați din partea străinilor. La muncă

dar preoților și învățătorilor, dacă voiți să ridicați cultul divin, religiositatea poporului și vađa bisericeii noastre!

După părerea mea însă scopul nu va putea fi ajuns pe deplin, până când învățătorii nostri nu vor fi cunoscători de musică instrumentală. Să mi se permită de a atrage atențiunea autorităților noastre bisericesci, ca să reflecteze asupra împregiurării, ōre nu ar fi necesitate absolută și neamēnăveră întroducere a musicii instrumentale ca studiu obligat pentru elevii seminariului nostru archidiececan din secțiunea pedagogică? Sum convins că Preaveneratul consistoriu a reflectat de mult la acest lucru și va fi dat peste multe neajunsuri, cari împedecă realizarea intențiunilor sale. Acele însă trebuiesc delatate rate cu ori ce preț, căci timpul e suprem.

Lumea a început de un timp încōce a ne cunoșce mai bine și a se interesa tot mai mult de noi. Băbați de reputățiune europēnă ne cercetēză la noi acasă și-ți e mai mare rușinea, când intrând în biserică n'au ce auzi decât strigături ori mornături și n'au ce vedea alta, decât necurătenie și nerânduclă clasică. Înzădar ne lăudăm cu frumșeta rulu nostru oriental, dacă nu ne nisuiam a face tot posibilul pentru ca el să se susție la înălțimea sa.

Adevărat că suntem sēraci și nu suntem în stare a ne face biserici frumoase cu arhitectură și pictură artistică, dară se mi se ierte dacă dic că suntem adeseori și indolenți, căci curățenia și buna rînduclă în biserică nu atērnă numai dela sărăcie.

Voința numai se fie și progres se pōte face.

Revenind ēră la cântări observ că cântările liturgice compuse până acum pentru coruri sunt cam grele și nu pot fi executate de ori și ce cor. De aceea cred că nu ar fi rău, dacă compozitori nostri de musică bisericească ne-ar compune pentru corurile înființate în comunele provinciali nisce cântări mai ușor de executat. Acesta s'ar putea luându-se dela melodii fundamentale și antice, căci și acete sunt fōrte frumoase. Numai așa ne vom putea ridica din decădița în care ne aflăm.

Onorații cetitori vor binevoi a me scus, fiindcă m'am abătut puțin dela obiectul, despre care imi propusam la început să scriu.

Terminând amintesc că precum pentru ajutorarea elevilor sēraci dela școlă noastră gr. or. și pentru susținerea unui cor vocal bisericesc s'a înființat din partea institutului „Ardelēna“ un fond numit: „Fondul bisericeii gr. or.“ Din acest fond se procură notele de lipsă și se plătesc dirigintele cōului.

Aceste fapte vorbesc de sine și nu au trebuință să le ridic prin vorbe de laudă. E destul dacă accentuez că institutul „Ardelēna“ deși încă tiner, sub conducerea înțeleptă a preaonoratului in. avocat Dr. Ioan Mihu își înțeleg bine misiunea ce o are în mijlocul poporului, care-l susține. Pe aceea cred că interpretez simțemintele tuturor, când esprim cea mai sinceră mulțamită conducătorilor numitului institut și în special dlui Dr. Ioan Mihu a căru sprigin gigantic ți simțim în toate mișcările și întreprinderile românilor din aceste părți pentru sacrificiile aduse pe altariul poporului nostru.

Doresc ca institutul „Ardelēna“ să lucre cu succes tot mai mare, ca și de aci înainte să pōtă face astfel de jerte binefăcătoare mește a promova interesele poporului român ēră poporului, care se împărtășește din împrumuturile „rdelenei“ deei Ddeu noroc în întreprinderile sale și dobândă înzecită, ca să se pōtă ridica din stare decădiței, în care apăsările dușmane l'au adus. e. c.

Cronică din țara Oului.

O întâmpinare festivă. — Adunarea municipală. — Reuniunea învățătorilor.

II.

Marți la 18 Decembre, ziua rmătoare, după întâmpinarea festivă, s'a intrunit misiunea municipală a comitatului Făgăraș la o diță, în care dela ōrele 10—1 s'au resolvat 24 obște.

Unele din aceste, merită să se ocupăm cu ele.

La locul prim a fost: Alegerea de membrii în comisiunea administrativă municipală și anume 5 membrii pe 2 ani și 3 membrii pe 1 an. În gremiul comitatens sau fost fauriteșdulile, dar lucrul a reușit nu tocmai după dorința celor din gremiu. Pentru durată de 2 ani s'a ales Basiliu Rațiu vicariu, Iuliu Dan protopop, Dnicolau Motoc adv. Basiliu Stanciu cap. ces și reapiens, și preotul Vincențiu Grama. Abatere dela ședulele fabricate la centrul comitatului, s'a făcut anai cu alegerea preotului V. Grama, în loculingariului Kōsy Sāndor, care de un timp în cōce și-am pierdut încrederea românilor de aici.

Pentru durată de 1 an, ales, cu voturile ambelor părți, români și ceilalți Dr. Andreiu Micu adv.

și preotul Nicolau Borza; ér între cap. ces. reg. pens. Nicolau Cosgarea, comerciantul Zacharias Iozsef și preotul ref. mag. Panczél Károly a obvenit paritat de voturi, rămânând, astfel ca sörtea să decida Zimbite triumfătoare pe buzele românilor, ér pe ale celorlalți zimbite sarcastice sau ivit, când Ilustritatea sa dl Comite-suprem, a scos din pălăria, care s'a aruncat sorți, cu însăși mâna sa, numele capitulului Cosgărea. Desilusionat sa depărtat numai decât romano-fagul preot magiar Panczél din Făgăraș vădând că și sörtea favorisează pe români, îi ajută al delătura din o corporațiune, unde e în toate în care se vâra, să încerce a face prese mână și a băga zizanie între români și ceilalți.

Și fie sigur dl Panczél, că români din Făgăraș și jur sciu prea bine ce i plătește pelia și tot așa va fi întâmpinat preste tot loc unde va reflecta la voturile românilor.

Celalalt obiect din programa acestei adunări generale, despre care voiu mai aminti, se referesce la „Kultur-egylet” căci jupân „EMKE” și a deschis șatra de marafeturi în comuna municipală, dar români i-a dis: „adunăți marea jupâne, că nu se trece pella noi”.

Și adevă punctul ultim din programă a fost: Nr. 12004. Reuniunea o cultură magiară ardelăna pentru înființarea unei reuniuni carpatine transilvane.

Din stilisarea acestui punct nu se prea pôte găci, de ce este vorbă, că anume, EMKE, cere ca cottul Făgăraș să se facă membru la numita reuniune carpatină, și să colecteze cărțile ca suflute, dar tase pentru fondul reuniunii carpatine, ergo a lui EMKE. Desbaterea a decurs precum urmăză.

Indată ce s'a pus pe tapet acest punct, avocatul Dr. Micu a cerut ca mai întâiu să se cetască petițiunea, ceea ce sa și întâmplat. A fost lungă bogdaprostea lui „EMKE”. O jumătate do oră a mistuit cetindu-se.

După cetire, numitul avocat Dr. Micu vorbește contra acestei petițiuni propunând a nu se lua în considerare, respective comitatul se nu păsască oficios în această privință, ci să se lase la chibșuința fie-cărui, a să face sau a nu să face membru. Tot în acest înțeles a vorbit foarte categoric, sêrbătoritul de eri Iuliu Dan, care în toate adunările comitatense, stă la postul seu, ca o sentinelă trează, apărând, cu multă tărie de convingere interesele românilor. Pentru cerere a vorbit, „neaoșul” magiar Kopacsány, și lucrul sa făcut vëlvoiu vâlăntac. Ilustritatea sa dl Comite suprem a pus la vot prin sculare, propunerea cea mai îndepărtată; a comisiunei permanente, că adevă această, să îndrume pe dl vice comite a colecta membrii pentru reuniunea carpatină.

Să înțeleg că nici un român, afară de oficianții strênși între bețe, nu sa ridicat, și Ilustritatea Sa binevedând că e minoritate, spre ași spêla mâinile înaintea teribilului EMKE; enunță majoritatea.

Români sê indigneză, protesteză, cer contra probă dar Ilustrit. Sa dl comite dize, *am enunțat odată și numai decât își parăsese locul presidial amestecându-se printre membrii, adresându-se către unul și către altul pôte cu gând se steargă, reaua impresiune, ce a făcut procederea urmată de dsa.*

Nam cunoscință că face-se-va ori nu, vre un protest contra acestei nedemne pâlmuiri a adevărului, sau pôte că români, compătind pozițiunea Ilustrității sale față de EMKE, și vor nota numai casul gândeți se înșiși de această procedere neacceptată. Căci în fine, dômne sântule, ce scofală va face dl vice comite, peregrinând comitatul Făgărașului după tase de membru pentru societatea lui EMKE!? Pôte fi convins după cum de sigur o scie că numai bieții amploiați turtiți la pârte, își vor arunca ha muszj, jó szivvel, obolul în straița lui EMKE.

Cu permisiunea stimaților cetitori încă ceva la adresa lui EMKE, fiind-că cu petițiunea sa mai sus atinsă nea pricinuit a vorbi de el.

Lumea o scie, o sciu români prin urmare și cei din cttul. Făgărașului, ce scopuri urmăresce Kultur-egyletul. Și această să scie chiar din rostul matadorilor EMKE, e o făuriște de magiarisare, ér atributul „Kultur” din titula reuniunii este față de români o pată în lumina secului XIX.

Cultură magiară cernută prin sita infectată a lui EMKE și dospită cu aluat de căpêtat, nu rivnim, căci nu o putem mistui. Români și au săpat însăși, fântânile de unde sê și scôtă cultură, nu au lipsă de bunăvoința acra lui EMKE, și acesta ar face mai mare serviciu slăbind pe romani cu dragostea sê și mătore înaintea pragului seu, începând chiar din Cluș, apoi prin secuime și pe urmă pe puste Ungariei, și îl putem asigura, că la întorcere, români nu vor sta înapoia magiarilor.

ÉR referitoriu la reuniunea Carpatină răspundem. Români, între cari și cei din cttul Făgărașului nu

pot avea lipsă, și folos de această nouă unghită a lui EMKE. Români cunosc Carpații pentru că ei înșiși sunt fi carpaților. Ei le dau viață, ei păduresc, ei pășunesc Carpații. Români umplu plaiurile Carpaților și fac să se mōie stâncile la auđul doinelor de dor și de durere. Români din cttul Făgărașului de mai 18 veacuri „cu stânca de grănit ei sau făcut tot una” și nu i de lipsă se vie mintosul se le deschidă ochii.

Români din cttul. Făgărașului se suie pe Carpați nu ca să și petrecă numai perdând vremea, ci se sue să muncescă din zori și până'n nopte să scôtă comorile din prăpăștiile Carpaților, ér această e mai greu ca a pușca un cocoș, să sue să și plătescă darea de capul, darea de pământ, dare de pădure, dare de canal, darea drumului, dare de boi dare pe câni, dare de venit, dare pe dare, dare și ér dare; ér comorile din Carpați să scot cu greu, și bietul român până ce plătesce toate, abia mai ajunge să și astupe gurile copiilor, decum să mai dea dare și lui EMKE, care atât s'a obrăsnic de o vreme încōce că numai umblă cu mătă'n sac ci o pōrtă la lumina zilei.

De altcum, reuniunea lui „EMKE” a cărui scop principal va fi a „remagiarisa” numirile „valachisate”, dacă o va învrednici Ddeu să vie în cttul Făgărașului, va avea un folos pe care nu și'l închipuesce. Și adevă chiar abstragând, dela munții Sêcuimei, toți ceilalți Carpați ai Transilvaniei, prin urmare și ai Făgărașului sunt în mâinile românilor, botezați cu nume românesce. Prin urmare, se vor convinge domni savanți că pe valea carpaților sunt români, pe pōlele Carpaților români, în pădurile lor, pe pajistile lor români, în vêrful carpaților români, dincolo de carpați români.

Sunt români sunt în putere
Și românul vece nu pierde.

Se vor convinge că tot atâți români vor magiarisa, câți francesi dacă ar deschide o filială în Paris și convinși de această ne vor da pace să fim ce ne-a lăsat Ddeu, români, căci: nu săpa grōpa altuia. Și ca să încheiu dize domnilor din vêrful lui EMKE, că acești români sunt strănepoți ai acelora despre care vestitul istoric Bonfiniu, a dis: „Români s'au vêdut, a se oști mai mult pentru limbă decât pentru viață.”

Avis.

În conformitate cu rescriptul Inaltului ministru r. u. de agricultură dđto 5 Decembre 1890 Nr. 69697 sê încunoscințeză prin aceste toți producenții respective posesorii de răchite, ce se folosesc în închisorile de stat la împletitul de corfe, că prin mijlocirea reuniunii române de agricultură pot valoriza planta respectivă.

Cu privire la soiul și prețul răchitei se iusemnă, ca nuelele au să fie dela 1 1/2 — 2 metri lungi, o legătură (snop) are să conțină cam 1000 nuele cu un diametru de circa 30 cm, Prețul câte a unui astfel de snop, dacă nuelele sunt curățite de cōje, e 30 cr., ér dacă nu sunt curățite e 25 cr.

Se provăcă deci toți producenții, cari dispun de atari răchite, și cari doresc a le vinde, a și înainta la subscrisul comitet până la 31 Ianuarie 1891 ofertele în scris, cari au să conțină:

1. Numele și locuința producătorului (comitatul, cercul, comuna și gara călei ferate).
2. Cuanțitatea nuelelor de răchită, ce i stă la dispoziție.
3. Cuanțitatea răchitei, numele soiului, apoi că este acomodată pentru împletirea de corfe fine s'au dure, precum și aceea, că se vor transporta curățite s'au necurățite de cōje.
4. Lungimea nuelelor.
5. Terminul (luna și ziua) transportării.
6. Declarațiunea obligătoare a producătorului în privința soiului, a cuanțului și a ținerii terminului de transportare cu punctualitate.

Spre orientarea celor interesați se mai notifică, că ofertele întrate, dacă se tracteză de o cuanțitate mai mică, se pot transpune până la 15 Februarie 1891 procuraturii din apropiere, la din contră se vor transpune mai multor procuraturii din apropiere, respective tuturor procuraturilor. Pe basa acestor oferte procuraturile vor procura cuanțul necesar de răchite sau dela oferenti deadreptul, sau se vor adresa spre acest scop la reuniunea noastră.

Din ședința comitetului central al reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului, ținută la 30 Decembre 1890.

Eugen Brote,
president.

Victor Tordășian,
secretariu.

Intenționând reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului a veni în toți ramii de cul-

pură în ajutorul agricultorilor, în tocmai ca în trecut, așa și în anul 1891 va distribui în mod gratuit, surcei (mlădițe) de oltoit de uu soi de mere și de pere și anume: surcei de mere pătule și de pere pargamute (bergamot) târđii.

Doritorii, să și înainteze cererile lor în scris până la 10 Februarie 1891 la subscrisul comitet, ca espedarea, ce se va efectua la 1 Martie 1891 să nu suferă întârziere.

Spre orientare să notifică, că nemembrii de ai reuniunii au să se refundeze spesele de transport din al lor, ér membrilor reuniunii li se vor espeda surcei pe spesele reuniunii.

Din ședința comitetului central al reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului ținută la 30 Decembre n, 1890.

Eugen Brote,
president.

Victor Tordășian,
secretariu.

În scopul încurajării țărânilor agricultori la sêmânarea de trifoiu și de napi de nutreț, reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului va distribui și în anul 1891 în mod gratuit sêmînțe de napi și de trifoiu între acei membrii ai reuniunii, cari în anii trecuți nu sau folosit de acest beneficiu.

Sunt recercați deci pe această cale toți membrii reuniunii, cari ar dorî a cultiva aceste plante și cari în anii trecuți n'au fost împărțâșiți, a și înainta cererile la subscrisul comitet până la 10 Februarie 1891, ca distribuirea, ce se va face la 1 Martie 1891, se nu suferă întârziere.

Tot odată comitetul să oferă a mijloci procurarea de sêmînțe bune de napi și de trifoiu și pentru nemembrii.

Cei împărțâșiți cu sêmînțe în anii trecuți sunt poftiți a încunoscința comitetul despre rezultatul recoltei din anul 1889 și 1890.

Din ședința comitetului central al reuniunii române de agricultură în comitatul Sibiului, ținută la 30 Decembre 1890.

Eugen Brote,
president.

Victor Tordășian,
secretariu.

Convocare.

Membrii „Societății de lectură a inteligenței române din Orăștie și jur” sunt poftiți la adunarea generală ordinară a societății, ce se va ținē în 3/15 Februarie 1891 după amēdi la 3 ore în localitățile proprii.

Orăștie, în 1/13 Ianuarie, 1891.

Dr. Stefan Erdélyi,
președinte.

Petru Dragits,
notariu.

Varietăți.

* (Himen.) Dl Nicolae Marianu, jude la tribunalul reg. în Szabadka și-a încercat de fiitōrea sa soție pe gentila d-șōră Anica Nicolić de Serbograd, fca Ilustrității Sale dlui Ladislau Nicolici de Serbograd consilier ministerial de secțiune în ministeriul reg. ung. pe lângă persōna Maiestății Sale, și proprietariu mare în Bácska. Sincerile noastre felicitări.

* (Grijiți copiii.) O copilă din comuna Bogdana, în etate de 2 ani fiind lăsată în casă cu un alt copil, care se juca cu chibriturile, voinde se aprindă o luminare, au luat foc hainele copilei, și o a ars așa de grav, încât preste puțin timp a încetat din viață.

* (Tractatul Austro-ungar german.) În cursul discuției în Reichstagul german a propunerilor de modificare a tarifului vamal și de scădere a dărilor pe grâu, dl Caprivi a declarat că Germania acum negoțeză un tractat de comerț cu Austro-Ungaria, și că pe urmă speră să se pōtă negoția și cu alte țeri.

Trei conservatori au vorbit contra scăderii dădărilor de grâu. Cestia această continuă a se desbate.

* (Bugetul Rusiei.) „Times” primesce din Petersburg o depeșă dîcînd că escedentul bugetului ordinar pentru 1891 este de 1,868,449 ruble; bugetul extraordinariu presintă un deficit de 49,668,361 ruble, va fi acoperit cu fondurile din rezervă. Prin cheltuelile extraordinare sunt 42913500 ruble pentru construcțiunea de căi ferate și de porturi și de 20 milioane ruble pentru noua înarmare a trupelor.

* (Postal.) Direcțiunea postală-telegrafică din Sibiui escrie concurs pentru postul de magistru postal din Géres comitatul Turda-Arieș, împreună cu o lēfă anuală de 420 fl., 80 fl. relut de cancelarie, 66 fl. competențe de inmanuare și 200 fl. remunerațiune pentru agendele împreunate cu espedarea celor ce se țin de stațiunea la subscrisul comitet, ca espedarea, ce se va efectua la 1 Martie 1891 să nu suferă întârziere.

Cereri sunt de a se adresa în termen de 3 săptămâni la direcțiune dimpreună cu cauțiunea de 200 fl. în bani gata, sau hârtii de valoare.

* (Cărți românesce în America.) Un român domiciliat în America a comandat de acolo mai multe cărți românesce, între altele „Glume și anecdote” de Tit. V. Gheaja, cari s'au și expedit.

Apel.

Mult onoraților domni! confrăților români!

Trecutau un șir de ani, în cari noi Românii am stat cu mâinile în sin lăsând toate afacerile noastre atât cele economice, cât și cele politice-naționale în știrea domnului, se mergă cum mergeau fără a pune mâna la ceva în privința acestora. Fost-au ce e drept și timpuri mai bune, în cari se desfășurau afacerile noastre și mai bineșor încât puteam fi mulțumiți și liniștiți; fost-au și de acele, în cari am avut bărbați inspirați de zelul național, cari se îngrijiau de trebile noastre și sau sacrificat pentru apărarea intereselor noastre. Nu însă așa în timpurile din urmă, în cari ar trebui și mai multă seriozitate și mai energică lucrativitate, căci toate au sporit în nefavorul nostru și putem dice cu drept cuvânt că este timpul suprem de a ne descepta și a ne apuca de lucru.

Din toate părțile auzim plângeri că toate naționalitățile conlocuitoare cu noi, ba chiar și streinii veniți de curând în țară sporesc întru toate, se înalță și se înbogățesc, numai noi românii, poporul băstinaș tot mergem înapoi tot decădem și pe di ce merge tot ne prăpădim bănuind pe cei de alt neam ca ne încalecă și ne asupresc. O plângere de tot întemeiată. Și ce facem în fața acestor împregiurări nefericite? Noi ca se fim sinceri, le spun înșine, căci nu ne consolidăm pre cum o fac ceilalți, nu lucrăm cu puteri unite pentru sporirea intereselor noastre comune, ci le lăsam tot în scirea Domnului, căutând numai fie carele de afacerile sale personale și dacă se află unul sau altul inspirat de binele națiunii și a poporului român din țară, el nu află lipași nu află îndestui spriginitori, căci nouă ne lipsește disciplina cea necesară,

abnegațiunea și zelul de jertfire pentru binele comun, cu un cuvânt noi nu suntem consolidați; și până când vom sta așa nu ne vor ajuta strigățile noastre nimica, căci strigarea fără acțiune n'a folosit încă nimăruia.

Sau ridicat deci în timpurile din urmă voci, cari spun, că este neapărat trebuincios un organ public, carele să se ocupe cu apărarea intereselor noastre; acesta s'a înțonat de repește ori și în fôia „Revista politică”. În urmă s'a înființat acel organ s'a constituit adecă societatea politică „Concordia”.

Acăsta societate s'a constituit cu scopul de a întruni toate elementele toate păturile naționale din țară la o lucrăritate comună în scopul apărării și sporirii intereselor noastre economice și politice naționale; tendința ei principală este luminarea, deșteptarea și apărarea poporului cu un cuvânt, îngrijirea și sporirea intereselor noastre ale românilor din țară.

Societatea „Concordia” a și stăruit de a-și împlini conștiința îndatoririle sale față de poporul român din țară și dacă nu poate numera succese strălucite și îndestulătoare este unica cauză, că n'a primit până acuma din partea publicului român din țară spriginul necesar; căci spre a putea corespunde pe deplin misiunii sale ar trebui să întrunească această societate în sinul său ca membri dacă nu pe toți cel puțin majoritatea românilor din țară, cari se-i deie concursul material solvind taxele de membru regulat, ăr cel moral conlu-crând fie carele după puterile sale la întreprinderile ei.

Afară de acăsta având societatea politică „Concordia” scopul de a eda o fôie periodică, care să reprezente interesele poporului român și să le comunice tot odată și publicului mare va ave necesitate și de un sprigin material în asta privință.

Venim deci de a vă invita să bine-voiți și Dvôstre a aduce obolul ca jertfă pe altariul intereselor noastre naționale și a Vê inscrie ca membru, îndemnând și pe cunoscuții Dvôstre la acăsta.

Taxele de membru sunt dela 1 fl. până la 3 fl. v. a. pe an, cari se pot solvi și în rate.

Spre înlesnirea înscrierilor și a solvirei taxelor au bine voit a lua asupra sa înscrierile și încasarea taxelor următorii Domni.

Balmoș Georgi protopresbiter în Dorna, Bacinschi Epifanie paroch în Solca, Berariu Artemie, protopres. în Ceahor. Berariu Ioan, exarch în Stroesci. Badaluța Ilarion, preot în Pârtescii de sus. Brailean Georgi, învățătoriu în Bîlca. Boca Mfilochie, paroch în Bucșoia. Bîlăndu Vasile, primariu în Asance. Bocance Constantin, paroch în Iureău. Bucevschi Vînti, proprietariu în Ilișești. Burach Dimitrie, preot în Hala. Ciuntuleac Emanuil, archimandrit și prior al sf. metropolii în Suceava. Constantinovici Eusebie par. în Pojorât. Dan Dimitrie, paroch în Lujeni, Deac Vasile, primariu în Dorna. Flondor Georgi cav. și proprietar mare în Storo-gineț. Frigoreea Modest cav. de, proprietariu mare în Carapciu. Iostiu Ioan, protopresbiter în Bălcăuț. Homiucă Ioan, protopresbiter în Coțman. Isecescu Georgi, preot în Dorna. Isăievici Georgi, paroch în Verenceanca. Lupu Mateiu, dr. adocat în Suceava. Lomicovschi Nicolai, paroch în Vamă. Pașcici Gavril, proprietariu în Gurahomoru. Patras Ioachim, protopresbiter în Banila. Patras Teodor, exarch în Frătăuț. Pechiu. Piotrovski Samuil exarch în Crasna. Sbiera Constantin, paroch în Siretiu. Ștefurea Ștefan, profesor în Suceava Ștefan Teodor, preot în Cămpulung. Scalat Dimitrie, învățătoriu în Mahala. Volcieschi Georgi cav. de, par. în Răosna. Vorobchevici Temistocle, par. în Straja. Voronca Zărie, par. în Mihalcea. Zotta Iancu, cav. Dr. proprietariu mare în Nouă-Sulițe.

Domni, însă, cari doresc, pot se trimite taxele și prin mandat postal direct la casariul societății Dl Constantin Ștefanovici, profesor la școala reală gr. or. în Cernăuț.

Suntem siguri, că remoscând însemnătatea și necesitatea acestei societăți nu ve întrelăsa ca un patriot bun și zelos nici o ocazie de a spă înfloriiea și întărirea societății politice „Concordia” și prin acăsta și înbunătățirea intereselor noastre economice și politice naționale, căci numai uniți fiind și conlu-crând s'ar vom fi respectați de toți și vom ajunge sigur și în curând la scopul dorit.

Cernăuț în Decembre 1890.

Pentru comitetul societății:

Dr. Iancu cav. de Volcinschi, președinte.

Vasile Morariu, secretariu

Nr. 758 pp. 1890.

[4] 1—3

CONCURS.

În urma concludului venerabilului consistoriu archidieceșan din 3 Septembrie a c. Nr. 4473 Plen. pe baza statutului organic § 63 combinat cu § 23 punct 5 și a regulamentului pentru procedura la alegere de protopresbiter, votat de congresul național bisericesc al metropoliei ortodoxe române din Ungaria și Transilvania sub Nr. protocolar 136 din 1888, prin acăsta se publică concurs nou pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Clușului.

Fiitorii protopresbiter ca atare va fi tot odată și paroch în locul central al tractului, anume în parochia din Cluș.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

a) venitele protopresbiterale, care stau din pașalul de cancelarie din fondul Rudolfin archidieceșan și din tacsele ce incurg pentru ședulele de cununie, pentru vizitarea comunelor tractuale, pentru procese divorțiale și alte speciale funcțiuni protopresbiterale;

b) venitele parochiei de clasa a III-a din Cluș, la care e computată și locuința în natură.

Concurenții au să documenteze cualificațiunea prescrișă în concludul congresual Nr. 111 din 1888 și să alătore la concursule lor și o tabelă de cualificațiune cu rubricile indicate în § 12 din regulamentul congresual provocat mai sus, și apoi astfelu în struite să le substernă venerabilului consistoriu archidieceșan din Sibiu, în restimp de 30 zile computate dela ziua ce urmăză după prima publicare a acestui concurs în fôia „Telegraful român”.

Concursule întrate după expirarea termenului nu se iau în considerare.

Cluș, din ședința comitetului protopresbiter al tractului Cluș, ținută la 10 Decembre, 1890.

Președinte:

Tuliu Roșescu, adm. protopresbiter.

Georgiu Prigónă, notar.

Nr. 8229 Plen.

Concursul acesta se aprôbă și se dă spre publicare în „Telegraful român”. Sibiu, 31 Decembre, 1890.

Consistoriul archidieceșan.

Redactor responsabil Nicolau Ivan.

Nr. 45 Tip.

CONCURS.

În scopul edificării unei case cu un etagiu, în carea să fie adăpostită și tipografia archidieceșană, pe teritoriul ce astăzi îl ocupă casele Nr. 45, 47 și 49 din Strada măcelarilor în Sibiu, se publică concurs pentru facerea unui plan de edificare.

Condițiunile speciale și planul de situațiune sunt depuse în biroul secretariului consistorial gr. or. din loc, unde reflectanții le pot vedé în ôrele de birou.

Spesele edificiului se contemplăză cu suma maccimală de 50,000 fl.

Planurile adresate câtră subsemnata comisiune, cu o comitivă, din carea să fie evidentă locuința autorului, au să se prezenteze la secretariul consistorial până la 15 Februaru a. c. stil. nou.

Planurile prezentate în acest termen se vor esamină prin un juriu anume instituit spre acest scop, și acela, pe carele juriul îl va judecă de cel mai corespundătoriu, se va premiă cu 300 fl., ăr al doilea mai corespundătoriu cu 200 fl., remănând ambele proprietatea comisiunei; cele nepremiate însă se vor înapoiă autorilor lor, neavând ei drept a pretinde nici o remune rațiune.

Dacă autorul vre-unui plan premiat va deveni întreprindătoriu încredințat cu edificarea casei, premiul nu i se va solvi.

Sibiu, 10 Ianuariu n. 1891.

Comisiunea administrativă a tipografiei archidieceșane.

Nr. 722.

[531] 3—3

CONCURS.

În sensul ordinului Preaveneratului Consistoriu archidieceșan dto 31 Iuliu a. c. Nr. 4517 B se publică a doua ôra concurs pentru ocuparea postului de paroch în comuna bisericescă Galomfalău mare cu fiile Galomfalău mic, Bitcfalău Rugonfalău și Odorheiu secucesc din protopresbiteratul Sighișorei, cu terminul de 30 de zile dela prima publicare.

Acest post este împreunat cu un venit anual de 224 fl v. a.

Concurenții dela cari se pretinde și cunoscința limbei magiare au a subșterne până la terminul sus arătat concursule instruite conform prescrișelor „Statutului organic” și a „regulamentului pentru parochii”, la oficiul protopresbiter al subscris.

Sighișora, 10 Novembre 1890.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al tractului Sighișorei în conșelegere cu comitetul parochial respectiv.

Demetriu Moldovan, adm. prot.

Nr. 656.

[2] 2—3

EDICT.

Cosma Cosma Nigulici gr. or. din Țințari, căsătorit cu Anna Iacob Stoica Popa tot de acolo, care a părăsit cu

necredință pre legiuita lui soție de 14 ani, fără a se sci unde petrece, se provôcă ca în termen de șese luni dela prima publicare a acestui edict, să se prezenteze înaintea subscrisului oficiu, căci la din contră procesul divorțial încaminat asupra-i de soția lui se va pertracta și decide și în absența lui.

Brașov, în 8 Decembre 1890.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al Brașovului I.

Ioan Petric, protopresbiter.

Nr. 849.

[3] 2—3

EDICT.

Maria Jordan Muntean gr. or. Turcheș (Săcele) carea de trei ani a părăsit cu necredință pe legiuitul ei bărbat George Ardelean din Brașov-Scheiu și pribegesc prin lume, fără ubicațiune cunoscută, este prin acăsta citată, ca în termen de trei luni dela prima publicare a acestui edict, să se prezenteze la subsemnatul oficiu protopresbiter, căci la din contră și în absența ei se va pertracta și decide procesul divorțial intentat de câtră bărbatul seu contra ei.

Brașov, 17 Novembre. 1890.

Oficiul protopresbiter al greco-orient al Brașovului I.

Ioan Petric, protopresbiter

Nr. 373.

[520] 1—3

EDICT.

Susana Dimitrie Mitan din Preșmer legiuita soția a lui Maniu Ruja asemenea din Preșmer, ambii de religiunea gr. or., carea a părăsit cu necredință pe soțiu ei de opt ani de zile fără de ubicațiune cunoscută, este prin acăsta citată, ca în termen de șesă luni dela prima publicare a acestui edict în jurnalul „Telegraful Român” să se prezenteze înaintea subsemnatului oficiu protopresbiter, căci la din contră procesul divorțial intentat contra ei din partea bărbatului său, se va pertracta și decide și în absența ei.

Brașov, 31 Octobere 1890

Oficiul protopresbiter al gr. or. al Brașovului I.

Ioan Petric, prot.

Sz. 589/891 polg.

[6] 1—3

Hirdetmény.

A Schalkoi általanos határtagositási ügyben az előmunkálatok megkezdésére u. m. képviselőt rendezése, mérnök választás s a költség előirányzat elkészítése végett a határnapot 1891 február 11-re d. e. 10 órára tűzöm ki Schalko községébe a községi bíró házához.

Ezen tárgyalásra összes érdekelteket hirdetményileg azon figyelmeztetéssel hívom meg, miszerint egyik vagy másik meg nem jelenése a tárgyalás megtartását akadályozni nem fogná.

Erzsébetváros 1890 December 20-án

A kir. törvényszék kiküldött bírája.

Kelemen.

Sz. 7764. 1890 polg.

[5] 1—3

Hirdetmény.

Az erzsébetvárosi királyi törvényszék által ezennel közhírré tétetik, miszerint a magyar bényei községi italmérési jog gyakorlatának arányosítása megengedése és az aranykulcs meghatározása feletti tárgyalásra a határnap 1891 Február hó 28-án dél-előtt 9 órára tűzetik ki Erzsébetvárosába, a kir. törvényszék hivatalos helyiségében a melyhez összes érdekeltek hirdetményileg, azon figyelmeztetéssel idéztetnek meg, hogy a meg nem jelenők hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszéknek 1890 december 30-án tartott üléséből.

Vén András, elnök.

Májai Géza, jegyző.

Editura și tipariul tipografiei archidieceșane.